

Proves d'Accés a la Universitat. Curs 2012-2013

Llengua catalana i literatura

Sèrie 1

Opció d'examen

(Marqueu el quadre de l'opció triada)

OPCIÓ A

OPCIÓ B

1	1.1.	Total
	1.2.	
	1.3.	
	1.4.	
	1.5.	
2	2.1.	Total
	2.2.	
	2.3.	
3	3.1.	Total
	3.2.	
	3.3.	
	3.4.	
Suma de notes parcials		
Descompte per faltes		
Qualificació		

Etiqueta identificadora de l'alumne/a

Etiqueta de qualificació

Ubicació del tribunal

Número del tribunal

La prova consta de tres parts: 1) comprensió lectora, 2) expressió escrita i 3) reflexió lingüística. Heu de triar UNA de les dues opcions (A o B) i fer-ne les parts 1 i 2. A més, heu de fer la part 3, que és comuna a totes dues opcions.

OPCIÓ A

Llegiu aquest text i responeu a les qüestions que us plantegem tot seguit.

Així que la núvia estigué confessada la cerimònia s'enllestí en un girat d'ulls, i els casats i els testimonis oïren la missa.

Així que el senyor rector se ficà a la sagristia, la comitiva s'encaminà cap a l'aigua beneita, ella satisfeta i presumida com un gall, espolsant-se les faldilles de l'aranya que se li havien matxucat, i ell amb la cara riallera i els llavis com una deu viva. No se sabia treure del cap el cop que havia fet: ja tenia dona i casa per arreu... i el *cric-crec* dels bastons sobre les llambordes del sòl li sonava com un repiqueteig de festa.

Eixiren al carrer: encara no llostrejava i les estrelles relluïen com guspiretes a punt d'apagar-se.

—Caracu, quin airet que fa! —digué ella tota melindrosa tapant-se la boca amb el bec del mocador.

—I que **en** sou de fredolica, Laia...! Veieu? Jo hi trobo bo! —contestà ell, tot tou i rient.

El ceguet també barbossava alguna cosa, quan, de sobte, esclatà una cridòria espantosa i xiulets furients i cops de perols i esquellotes: quedaren eixordats. Mes abans de tenir temps de dir paraula, de tots els indrets de la placeta sortí una pluja de pedres com ous de gallina, que petaren per les parets i la porta de l'església, amb un terratrèmol de mil diastres. Reculà la comitiva, esfereïda; però entremig de la fressa i dels xisclets de dona i renecs d'home, s'oí un gran esgarip i quelcom petà pesadament en terra. A la porta se toparen amb el senyor rector, que sortia cremat i cridant:

—Què és això, poques vergonyes, perduts!

Però enmig d'aquella tempesta no s'**hi** sentia la seva veu i tingué d'amagar-se a corre-cuita per no rebre.

—Tanqueu la porta! —digué als que entraven envestint-se, atzarats i llançant ais i gemecs; i cridà a l'escolà i al campaner, que encara eren cap a l'altar major—: Benet, Miquel...! Porteu un ciri corrent...! —Ave Maria Puríssima, quina treta d'animalassos...! No ha pas rebut ningú, al mancos?

—Jo sí! —Jo sí! —Jo no! —feren totes les veus a la vegada; i redoblaren els gemecs i els plors. [...]

La pedrega i els crits pararen en sec, i s'oí xiuxiueig i corredissa de gent que fugia a brida batuda. Acabaven de veure el senyor rector amb el ciri a la mà. Els volts de la placeta quedaren deserts en un santiamén.

Víctor CATALÀ. *Drames rurals*, 1902

1. Comprensió lectora

1.1. En l'espai assignat, resumeu el text que acabeu de llegir. Escriviu un text de cinquanta paraules, com a mínim. [1 punt]

- 1.2. Escriviu el mot del text que respongui al sinònim o a la definició següents. [1 punt]

Que no senten res durant una estona per un fort soroll:

Espantada:

Però:

Quina colla:

En un tres i no res:

- 1.3. Escriviu els referents dels pronoms *en* i *hi* dels dos fragments del text reproduïts en aquest exercici. [1 punt]

«que **en** sou»:

«no s'**hi** sentia»:

- 1.4. Resoleu les qüestions següents, relatives a les lectures obligatòries d'aquest curs. [1 punt]

1.4.1. Del conte «En Met de les Conques», de Víctor Català, expliqueu què li passa a en Met mentre puja cap a la cova de la muntanya i què li passa un cop hi arriba. Sintetitzeu-ho amb cinquanta paraules, com a màxim. [0,5 punts]

1.4.2. Indiqueu si les afirmacions següents, relatives a la novella *Laura a la ciutat dels sants*, de Miquel Llor, són vertaderes o falses. [0,5 punts. Per cada resposta errònia es descomptaran 0,1 punts; per les qüestions no contestades, no hi haurà cap descompte.]

	<i>Vertader</i>	<i>Fals</i>
a) La Teresa és una dona atea que es va casar dues vegades.	☐	☐
b) La Teresa, germana d'en Tomàs, és una dona soltera molt religiosa que no s'ha casat mai.	☐	☐
c) La Teresa sempre va estar enamorada d'en Pere.	☐	☐
d) En Pere estava bojament enamorat de la Teresa i de la Laura, de totes dues.	☐	☐
e) A les Aulines, la Laura s'adapta als horaris i hàbits d'en Tomàs: ja no llegeix ni toca el piano, només fa feines de casa i de pagès, es lleva d'hora i va a dormir aviat. La Teresa deixa malament la Laura als masovers i pagesos de la rodalia. La maledicència de la Teresa també és efectiva a les Aulines.	☐	☐

2. Expressió escrita

2.1. Expliqueu la celebració d'una festa que hagi acabat malament. Escriviu un text de vuitanta paraules, com a mínim. [2 punts]

2.2. Passeu a l'estil indirecte els diàlegs del text subratllats. [1,5 punts]

2.3. Reescriuiu el fragment següent substituint els signes de puntuació emmarcats per altres signes de puntuació i fent els canvis de redacció que puguin ser necessaris en cada cas (podeu haver de canviar els temps verbals, i també afegir mots o eliminar-ne). [0,5 punts]

Així que el senyor rector se ficà a la sagristia, la comitiva s'encaminà cap a l'aigua beneïta□, ella satisfeta i presumida com un gall, espolsant-se les faldilles de l'aranya que se li havien matxucat□, i ell amb la cara riallera i els llavis com una deu viva□. No se sabia treure del cap el cop que havia fet□: ja tenia dona i casa per arreu...□ i el *cric-crec* dels bastons sobre les llambordes del sòl li sonava com un repiqueteig de festa.

OPCIÓ B

Llegiu aquest text i responeu a les qüestions que us plantegem tot seguit.

Per què sóc cristià

Evangelí segons Joan, 8,1-11. Després de passar la nit al mont de les Oliveres, Jesús va anar al temple de Jerusalem i aviat començà a parlar amb la gent que se li acostava. Els «gramàtics» (així anomena Joan els mestres de la llei) li van portar una dona que havia comès adulteri i posant-la al bell mig li van preguntar quin càstig mereixia. En lloc de respondre, Jesús es va ajupir i va fer com si escrigués sobre el terra alguna cosa amb el dit. Com que els «gramàtics» van insistir, aixecà el cap i els digué: «Aquell de vosaltres que no tingui pecat, que tiri la primera pedra.» Després va continuar, com diu el text, fent grafies al terra amb el tou del dit. Enfrontats a aquest repte, els «gramàtics» es van retirar, «començant pels més vells». La dona va romandre al mig fins que Jesús, que fins llavors l'havia observat de baix a dalt, es va posar dret i li digué: «Si ningú no t'ha condemnat, jo tampoc no et condemno.» [...]

Israel va començar a ser un poble quan Moisès li va donar la llei gravada a la roca del Sinaí. Per això en la decisió de mantenir diàfan el solc del cisell sobre la roca hi ha una noble voluntat d'afirmació col·lectiva. És, doncs, sorprenent que davant els «gramàtics» Jesús es dediqui a escriure sobre el terra sense deixar cap grafia perdurable. Els lectors jueus i musulmans dels Evangelis sempre s'han sorprès que gairebé no contenen **preceptes**. [...] Hem d'interpretar Déu amb les nostres llums. En certa manera podem dir que el cristianisme és anàrquic. El cristià que vol afirmar la seva fe més que obeir una llei ha d'imitar Déu mitjançant el goig de l'estima incondicional al **proïsme**. Òbviament, només es pot ser un cristià honest aprenent a conviure amb l'experiència del fracàs davant d'**aquest projecte hiperbòlic**. No es pot estar a l'altura del model, però per ser cristià no es pot renunciar al repte d'observar el món des de baix, que és la posició que permet entendre el patiment i la vergonya de l'altre i, d'aquesta manera, el singularitza davant el dit uniformitzador de la llei. El dolor és invisible per a la llei. En aquest sentit, l'escena evangèlica mostra la diferència radical entre la mirada política i la mirada cristiana. Al meu parer hi ha aquí dues maneres diferents d'interpretar el precepte bíblic que institueix l'home com a guardià del seu germà. La mirada de Crist no es dirigeix a «l'home», sinó a una dona concreta en una situació concreta. No és una mirada legal, sinó amorosa i, per això mateix, sensible al seu dolor i a la seva vergonya. L'amor és més clarividenc que qualsevol imperatiu, legal o ètic, perquè és capaç de transformar l'experiència solitària del dolor en experiència solidària de reconeixement.

Al cristianisme, [...] la llei no pot delimitar la conducta del creient i, en conseqüència, difícilment pot donar resposta a les demandes de la vida en comú. Una teologia política cristiana és problemàtica perquè al cristianisme hi ha latent una desconfiança profunda sobre la capacitat de la llei per posar fi al dolor humà. [...]

Adaptació feta a partir del text de
Gregorio LURI. «Per què sóc cristià». *Ara* (25 desembre 2011)

1. Comprensió lectora

- 1.1. Reproduïu un parell d'extrets (d'un màxim de quatre línies cadascun) que representin la síntesi del pensament de l'autor. [1 punt]

Extret 1 (citació literal):

Extret 2 (citació literal):

1.2. Resumiu amb les vostres paraules la manera d'entendre el cristianisme que defensa l'autor de l'article. [1 punt]

1.3. Què vol dir la frase de Jesús «aquell de vosaltres que no tingui pecat, que tiri la primera pedra»? Trieu l'explicació que s'hi adigui més.

[0,5 punts. Si la resposta és errònia, es descomptaran 0,15 punts; si no responeu a la pregunta, no hi haurà cap descompte.]

- Els pecadors portaven pedres a la butxaca.
- Tothom és pecador i no es pot acusar els altres, cadascú s'ha d'examinar ell mateix.
- Només els no-pecadors han de tirar pedres.
- Només els no-pecadors poden apedregar els pecadors.

1.4. Trieu un terme (*a* o *b*) i escriviu-ne un sinònim. [0,5 punts]

a) *Precepte*:

b) *Proïsme*:

1.5. Resoleu les qüestions següents, relatives a les lectures obligatòries d'aquest curs. [1 punt]

1.5.1. Indiqueu si les afirmacions següents, relatives al conte «En Met de les Conques», de Víctor Català, són vertaderes o falses. [0,5 punts. Per cada resposta errònia es descomptaran 0,1 punts; per les qüestions no contestades, no hi haurà cap descompte.]

Vertader Fals

a) En Met puja a la muntanya per anar d'excursió i, de passada, visitar un seu amic que era ermità.	☐	☐
b) Pujant per la muntanya, en Met veu visions.	☐	☐
c) En Met arriba malalt a una cova i allà es mor.	☐	☐
d) En Met va arribar a la cova molt malalt. Al cap de dos o tres dies, un grup de caçadors el troba mig moribund i el baixa al poble.	☐	☐
e) Un grup de vilatans espera en Met, l'acull i resa perquè en Met se salvi.	☐	☐

1.5.2. Llegiu atentament aquest fragment de la novella *Laura a la ciutat dels sants*, de Miquel Llor: «El seu goig d'ara és parlar i riure amb les educandes del pensionat, criatures gracioses que la miren sense gens de feresa, com una amiga.» Identifiqueu el personatge a què es fa referència (nom i estatus social o familiar) i expliqueu per què acaba retirant-se en un convent. [0,5 punts]

2. Expressió escrita

2.1. El primer paràgraf del text està basat en un passatge bíblic, que no conté cap valoració de l'autor, només algun retoc respecte a l'original. Expliqueu quins indicis mostren que es tracta d'una paràfrasi de la Bíblia i justifiqueu la resposta a partir de les evidències textuais que hi trobeu. [1 punt]

- 2.2. Escriviu el referent de l'expressió *aquest projecte hiperbòlic*, marcada en negreta en el text. A partir del que exposa l'autor, justifiqueu breument per què el qualifica de *hiperbòlic*. [1 punt]

Referent:

Justificació:

- 2.3. Expliqueu com veieu el fenomen religiós en la societat actual, ja sigui a partir de les vostres conviccions o afinitats, ja sigui des d'un punt de vista més general. Escriviu un text de vuitanta paraules, com a mínim. [2 punts]

PART COMUNA

3. Reflexió lingüística

3.1. Indiqueu l'anàlisi correcta dels pronoms, els sintagmes o les oracions subratllats.
[0,5 punts. Per cada resposta errònia es descomptaran 0,1 punts; per les qüestions no contestades, no hi haurà cap descompte.]

3.1.1. Si em dius adéu, fem-nos ara un petó de comiat.

- complement indirecte
- construcció passiva
- pronom d'un verb pronominal
- complement directe

3.1.2. El secret, no l'hi revelis, que segur que l'escamparà: és un bocamoll.

- complement circumstancial de lloc
- complement indirecte
- complement directe
- pronom d'un verb pronominal

3.1.3. Van arribar de fosc al refugi.

- complement circumstancial de temps
- complement del nom
- predicatiu
- complement indirecte

3.1.4. No sap si els cosins vindran a sopar.

- oració subordinada substantiva de complement directe
- oració subordinada adverbial condicional
- oració subordinada de coordinació
- oració subordinada negativa

3.1.5. Tot el que diguis, però, serà utilitzat per a anar en contra teu.

- oració subordinada substantiva d'atribut
- oració subordinada de complement directe
- oració subordinada substantiva de subjecte
- oració subordinada adjectiva de relatiu explicativa

3.2. Empleneu el buit de les frases següents triant l'opció adient entre les que us proposem a continuació: *òrfena, circumflex, textos, metge, gris, orfe, mèdica, grisa, circumflexe, textos*.

[0,5 punts. Per cada resposta errònia es descomptaran 0,1 punts; per les qüestions no contestades, no hi haurà cap descompte.]

- a) No es pot dir que li sobri matèria _____.
- b) Aquest xarop, no te'l vendran sense recepta _____.
- c) Deien que era una noia _____.
- d) En un moment de la història de la llengua catalana es va intentar introduir en la llengua escrita l'accent _____.
- e) Molta gent tendeix a no revisar mai els _____ que escriu. Com pot ser?

3.3. Escriviu la forma verbal demanada.

[0,5 punts]

Infinitiu de *absolc*:

Infinitiu de *put*:

Infinitiu de *romàs*:

Participi (masculí singular) de *emetre*:

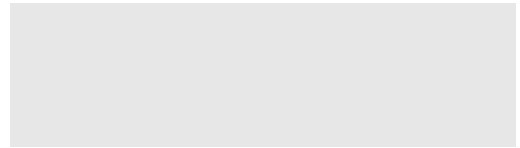
Gerundi de *dependre*:

3.4. Subratlleu els cinc diftongs, o triftongs, que hi ha en la frase següent.

[0,5 punts. Per cada resposta errònia es descomptaran 0,1 punts; si no responeu a la pregunta, no hi haurà cap descompte.]

Beuen un iogurt líquid, en fan la gran lloança i després diuen, excepte una noia d'Alguaire, que no té cap gràcia.

Etiqueta del corrector/a

--	--

--	--

Etiqueta identificadora de l'alumne/a

